

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευσθύνεται :
Διευθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900. Ὅρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δικταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῇ 17 Ἰουλίου 1900

Ἡ ἐμφάνισις τῆς ληστείας. — Εἰς ποῖα μέρη συνεπλάκησαν. — Ἡ καταδίωξις ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν. Πῶς συνελήφθησαν οἱ ληστές. — Ἀντὶ τὰ καταδικάσκειν τοὺς ληστές τῇ στρατιωτικῇ ἀποσπασμάτῳ κακοποιῶν τοὺς ἀτυχεῖς κατοίκους. — Εἶδες ληστὴ καὶ εἰδοποιήσῃ τὰς ἀρχάς, θὰ φῶς ἔξυλο. — Δὲν εἶδες πάλιν ἔξυλο καὶ φυλακὴ — Φοβερὰ ἡ κατάστασις τῶν ἀτυχῶν κατοίκων. — Ὑποφέρουν περισσότερον περισσότερον ἀπὸ τὰς βαρβαρότητας τῶν κοσιάδων (ἀποσπασμάτων καταδιώξεως). — Τί ἔκαμαν οἱ ἄνθρωποι τοῦ μίμπασι εἰς Λεσινίτσα, ἐφαγον τὰ παρύτερα. — Τί εἶνε αὐτὰ ἐξοχότερα ὅσων παρὰ. — Ἐτοί θὰ διοικῶνται οἱ ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου! Αἰωνίως τὰ ἴδια. Τί θὰ γίνῃ ἐπιτέλους αὐτοῖς οἱ τόποι.

Γνωστὸν ἐγένετο ὅτι ἀπὸ τὸν παρελθόντα ἡμερᾶς Ἰουνίου ἐξήλθον τινὲς ἐκ τῆς Κερύρας εἰς τὴν θέσιν «Στύλια» τοῦ Καζὰ Δελβίνου, ὅπου συνενωθέντες μετ' ἄλλων ὁμοίων αὐτοῖς ἐπιδόθησαν εἰς τὸ ἐπενεῖδιστον ληστρικὸν ἔργον, καὶ κατὰ πρῶτον ὑπῆγαν εἰς τινὰ στάνην μετὰ τοῦ Ἀβανίτσης καὶ Δίβρης, εἰς ἣν ἔφαγον καὶ ἔπιον· ἔπειτα ἐπῆραν τὸν πιστικὸν μαζὴ των, τὸν ὁποῖον ἀνηλεῶς ἔδειρον, καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπαρακάλει νὰ τὸν ὀρήσουν ὅτι δὲν ἔχει οὔτε γρόσια οὔτε ἄλλο τι καὶ αὐτὰ ἀκίμῃ τὰ τσαρούχια ὅπου φορεῖ σπασμένα.

Ἐκείθεν οἱ λησταὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Διτροβοῦνιον Μονήν, εἰς ἣν ἔφρχον καὶ ἔπιον καὶ ἐδιασείδασιν ἀρκετὰ, δὲν εὔρον ὅμως τὸν ἡγούμενον οὐ ἐξήτουν· ἀνεχώρησαν ἔπειτα καὶ μετέβησαν εἰς τὰ μέρη τοῦ Τσαμιντᾶ, ἐκεῖθεν ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὴν Μονὴν Μικροῦ Ἀλέξη ἐπὶ νῶ ἀπὸ τὴν Κοσοβίτσαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰ Μεσογέφυρα καὶ Νεμερτσικα, ὅπου ὀλίγον ἔλλειψε νὰ φονεύσῃ ἕνα Βλάχον, τὸν ὁποῖον ἔδεσαν καὶ ἄρτησαν ἐντὶς λάκκου, τοῦ ἀτήρησαν ὁμῶς πᾶν ὅ,τι εἶχε, καὶ αὐτὸ τὸ ἐσώβρακον· ἔπειτα οἱ λησταὶ οὗτοι ἦλθον εἰς σύγκρουσιν μετὰ τινῶν ἀποσπασμάτων καὶ οὐδεὶς ἐφονεύθη, διότι ὁ στρατὸς ἐκεῖ ἤλυνθη νὰ καταλάβῃ τὴν γέφυραν καὶ τὰ ὑψόμενα τοῦ μέρους ἐκείνου καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ 3—5 ἐκ τοῦ ἀποσπασματος, οἵτινες εἶχον πρότερον περὶ ζωσθῇ ὑπὸ τῶν ληστῶν.

Ἐπειτα ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας εἰς λησταὶ ἐφανερώθησαν εἰς τὴν Μέγκουλην τοῦ Πωγωνίου ὅπου εἰσδύσαντες εἰς τινὰ οἰκίαν ἀφῆρσαν πᾶν ὅ,τι εὔρον ἐπῆραν καὶ αἰχμάλωτον γυναῖκα μετὰ τινὸς ἀποστάσεως· ἀλλ' ὡς λέγεται ἐδῶ δὲν ἦσαν λησταὶ εἰμὴ τινὲς Τσάμιδες ἀκαταμαρτυρήτως ὀνομαζόμενοι, οἵτινες πωλοῦσι κρυφίως κτηνὸν. — Εἶτα οἱ λησταὶ ἐφανερώθησαν εἰς τὴν Λευτοκαργίαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τοῦ Κεῶ, ὅπου συναπάντησαν κάποιον Στόλην, τὸν ὁποῖον ἐν πρώτοις ἔδειρον, καὶ εἶτα τὸν ἔκαμον προσεκτικὸν νὰ μὴ μαρτυρήσῃ ὅτι θὰ τὸν κόψῃ καὶ τοῦ ἐξήτουν δέκα δακάς ψωμί καὶ δύο δακάδες τυρὶ, καὶ αὐτὸς δὲν ἔκχευε τούτο εἰμὴ ἔτρεξε εἰς τὸ νταπὶρ Δρόβιανης καὶ ἔδωκεν εἰρήσιν καὶ

ἐξήλθον οἱ νταμπορτζίδες καὶ χωριανοί. Τούτο δὲ συνέβη εἰς τὰς 3 Ἰουλίου, ὅπου δὲν τοὺς ὑπῆγαν ψωμί καὶ ὑπῆγαν ἔπειτα εἰς τὴν στάνην τῆς Μονῆς Παπέλης· ἦσαν δὲ ὡς λέγεται 12 τὸν ἄρθμον, ἐν ᾧ τοῦ Κριώτου τοῦ ἐπαρουσιάσθησαν 14, καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν στάνην ἐκάθησαν ἕως εἰς τὰς 7 τῆς νυκτός, ἔψησαν δύο κριάρια, εἶτα ἔφυγαν, ἐπῆραν πλησίον των καὶ τὸν πιστικὸν «Κοκόνα» ὀνομαζόμενον, τὸν ὁποῖον ἐκράτησαν ἕως τὴν ἄλλην ἡμέραν 4 Ἰουλίου ὅπου ὑπῆγαν εἰς τὸ Σουλεϊτικόν (βουδὸν Λεσινίτσης) εἰς τὴν στάνην Σπυράκου, ὅπου ἦσαν 4—5 λητταὶ ὁ εἰς ἡτο πληγωμένος· ἔψησαν καὶ ἐκεῖ ἕνα κριάρι καὶ ἀμέσως τὸ ἔκαμαν ταῖμα (τεμάχια) καὶ ἀνεχώρησαν πρὸς τὸ χωρίον Μάλτσανης· ἐκεῖθεν ὑπῆγαν εἰς τὴν στάνην τοῦ Σταύρ Κλυθῶ, εἰς τὴν Πολιτσαν, ὅπου ὀλίγον ἔλλειψε νὰ συλλάβῃσι τὸν ἴδιον Σταύρον καὶ ἕνα παπᾶν ἀπὸ Μάλτσανης· τοὺς ἔσωσε δὲ κάποιος νταμπορτζὴς Σόρτου Δερβίτσης ὀνομαζόμενος. Ἀπὸ τοῦ Σταύρου Κλυθῶ τὴν αὐτὴν στάνην ἐκατέβησαν εἰς Μπότρισταν, ἐνταῦθα πρῶτον εἰσέδυσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκεῖ πλουτοῦ Ἀλούς ἀγὰ Λίτου, διὰ νὰ συλλάβῃσι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τσαμαλὴν, τὸν ὁποῖον μὴ εὔροντες ἐκεῖ τοῦ ἀφῆρσαν πᾶν ὅ,τι εὔρον· καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ὁμολογᾷ καὶ δεφτέρει διὰ τὰ ὅποια ἔπειτα διεμαρτυρήσῃ ὁ Τσαμαλὴς καὶ εἶτα ἐπῆραν δύο ὑπῆρτας τοῦ Τσαμαλὴ καὶ περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν τῆς νυκτός ὑπῆγαν εἰς τὸ ἐκεῖ εὐρισκόμενον ἔργαστήρι τοῦ Τάση Μπαγούτση, ὅστις δὲν ἠθέλησε ν' ἀνοίξῃ, καὶ ἔσχισαν τὴν πόρτα μετὰ τοῦ σκοῦρι, εἰσῆλθον ἔδειραν τὸν Τάσην καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μιχαὴλ τὸν τσαρουχᾶν, ἐπῆραν ἐπὶ τὰ ζευγάρια τσαρούχια, καὶ ἀφῆσαν τὰ ἰδικὰ των τὰ ὅποια ἦσαν παλαιὰ, ἐπῆραν καὶ κίμποσον τελατίνι καὶ τῶκαμαν ἀσὶ διὰ νερὸ, ἔδειραν τὸν ἔργαστηριάρχην καὶ ἀνεχώρησαν. Ἡ συμμορία σύγκειται ὡς λέγουσιν ἐκ 32 ληστῶν, διότι εἰς τὴν Μπότρισταν ἦσαν 32 καὶ ἐν ἄλλοις μέρεσιν 20 καὶ ἐν ἄλλοις 12 Ἀρχηγοὶ τῆς συμμορίας τούτης λέγεται ὅτι εἶνε εἰς Κωστα Λιῶλης Μπορσιώτης, εἰς μπέυ Χακὴφ ὀνομαζόμενος ἐκ Δελβίνου, ἀδελφὸς Μεχμέτ μπέυ, εἰς ἐκ τῆς Τσάρας, εἰς ἐκ τῆς Σοπικῆς, εἰς ἀπὸ τοῦ Προγονάτση, τὸ παιδί Πελοῦλη Λάμπρου, εἰς ἀπὸ Νιθίτσα καὶ Λυγκιτοῦσι κτλ. Εἰς τὰς 5 τοῦ μηνὸς ἐλήττευσαν τὸν Τσαμαλὴν εἰς Μπότρισταν καὶ τὰς 6 ἰδίου ἔγινε σύγκρουσις εἰς τὸ Βωδινωίτικο μετὰ τῶν ληστῶν καὶ ἀποσπασμάτων ἔθα ἐφονεύθη ὁ Μουλιαζίμης Ἀργυροκάστρου Σείτης Σπυράλης, ὅστις εἶνε ἀπὸ γενεᾶν μεγάλην, τὴν ἐπιοῦσαν 7 τοῦ μηνὸς ἐτάφη εἰς τὸ ἴδιον μέρος ὁ Μουλιαζίμης.

Οἱ λησταὶ μετὰ τὴν συμπλοκὴν ταύτην ἔφυγον τὴν νύκτα ἐκείνην εἰς τὴν στάνην τοῦ Μοναστηρίου Παπέλης. Ἐξήλθον πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν ὁ Μουλιαζίμης Δελβίνου Ἀντέμ ἀγᾶς, ἡ γιούσπασης Ἀργυροκάστρου Ἰούρ ἐφένδης καὶ ὁ Μίμπασης Ἀρῶτρου. Ἐπαγίνισαν τὰ ὑποπτα ταῦτα μέρη ἀπὸ Βωδίνου ἕως Στρωνείαν, ὁμοῦ καὶ τὰ χωρία Πέπελη, Σελιτὸ, Δρόβιανη, Δερμῖσι κτλ.

Συνεπεῖα τούτου καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Βελῆς τῶν Ἰωαννίνων Ὄσμᾶν πασᾶς διεβίβασεν καταλλήλους καὶ αὐστηρὰς διαταγὰς εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρχάς, ὅπως αὐξήσωσι τὰ μεταβατικὰ ἀποσπασματα, συάμα δὲ καὶ ἐνταῦθεν ἀπεστάλησαν στρατιωτικὰ ἀποσπασματα εἰς τὰ ἀρμόδια μέρη.

Τὰ ἀποσπασματα διέρχονται τὰ χωρία καὶ τὰς στάνας, ἐξετάζοντα τοὺς πιστικούς, τρώγουν κριάρια κτλ. Ἀνακρίνουν τοὺς μπεζίδες καὶ πιστικούς ἐκάστης στάνης καὶ χωρίου, καὶ ὅσοι ἔλεγον ὅτι δὲν γνωρίζουν τοὺς ληστές τοὺς ἐπαίρνουν πλησίον των καὶ τοὺς ἔδειρον, καὶ ὅσοι πάλιν ἔλεγον ὅτι, τοὺς ἔδωσαν ψωμί, πάλιν τοὺς ἔδειρον καὶ τοὺς ἐπαίρνουν πλησίον των ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον, ἐνῷ αὐτοὶ τὸ ψωμί τὸ ἐδίδον χωρὶς νὰ θέλουν, ὅς εἶνε καλὰ τὸ σπαθὶ των. καὶ τὸν Στόλη Κριώτην, ὅπου δὲν τοὺς ὑπῆγε ψωμί καὶ ἔτρεξε καὶ ἔδωκεν εἰδήσιν εἰς τὸ νταμπορὶ καὶ ἐκείνον τὸν ἔδειρον ἀνηλεῶς· πολλοὺς ἔστειλαν εἰς Ἀργυροκάστρον καὶ Δελβίνον, μάλιστα τοὺς πιστικούς μὲν στάνης ἀπὸ Λεσινίτσαν, τοὺς ἐπῆραν ὅλους καὶ ἔμεινεν ἡ στάνη χωρὶς πιστικούς καὶ ὑπῆγαν ἄλλοι κλέπται καὶ ἐκλεψαν 40 κεφάλια πρόβατα, τὰ ὅποια εἶχον σκαπετήσῃ εἰς τὴν Λευτοκαργίαν Ἀϊλιὰ καὶ ἡ παγὰν (ὑπόσπασμα κασιάδος) τὰ ἐπέτυχε καθ' ὁδὸν καὶ τὰ ὑπῆγε εἰς Λεσινίτσαν τῶν νοικοκυρέων. Οἱ κοσιάδες ἔκαμαν πολλὰς ἐνοχλήσεις εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς τὰς στάνας καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς Μουχτάοδες Λεσινίτσης προσέβηλλον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Μήτρου Παπᾶ ἀπὸ Χάλιου τοῦ ἔκαμαν ζῆμιν, ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς αἰ ἄνθρωποι τῆς Μίμπασι νὰ κατεβαίνουν εἰς τὸ κατῶγι νὰ παίρνουν τιρὶ μόνοι των καὶ νὰ σφάζουν μόνοι των τὰ παχύτερα... — Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπικρατεῖ ἡσυχία· χάρις τῇ Α. ἐξοχότητι τῇ Βελῇ τῶν Ἰωαννίνων, ὅστις αὐστηρὰς διεβίβασε διαταγὰς καὶ διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν καὶ διὰ τὴν ἐνόχλησιν ἣν ἔκαμαν ἡ κοσιάδα κτλ.

Προχθὲς τὴν Πέμπτην 13 τρέχοντος συνέλαβον τὸν ἐκ Δελβίνου ληστὴν Ἀκίφ μπέυ ἀνελφὸν Μ χμέτ μπέυ, τὸν ὁποῖον ἐσύλλαβον ἐντὸς τῆς οἰκίας του, τὸν ἔχουν δὲ ἐν τῷ δικαστηρίῳ εἰς ὑποκράτησιν. Εἰς τὴν ἀνάκρισιν εἶπεν ὅταν τὸν ἠρώτησιν ὅτι δὲν ἦτο ληστὴς εἰμὴ ἦτο εἰς τὴν Κωλόνια πολλὰς ἡμέρας, εἶχε χάσει μερικὰ πρόβατα καὶ ἔψαχνε νὰ τὰ εὔρῃ. Ὡς ἔμχον ὁ Ἀκίφ μπέυ· εἴμερον 17 τρέχοντος ἐστάλη σιδηροδρομικὸς αὐτὸς τε καὶ δύο ἄλλοι πιστικοὶ Τζέλιος καὶ Κούρτης εἰς τὸ Ἀργυροκάστρον. Ὁ Ἀκίφ μπέυ· εὐρεθῇ ἄρρωστος ἀπὸ τοὺς πόδας.

ΕΞ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

τῇ 18 Ἰουλίου 1900.

Τὸ μονοπώλιον καὶ ἡ καπνοπώλησις. — Πῶς ἐξερίψωσαν τὰ καπνὰ τὴν πόλιν παραγωγὴν τῶν κατοίκων ἐν μέσω θρήνων. — Διατὶ δὲν ἐφρημόθη τὸ ἴδιον μέτρον καὶ εἰς τὰ κτήματα τῶν βέηδων. — Πῶς θὰ ἴησαν τὴν ἐξοχότητα Ὄσμᾶν πασᾶ· οἱ κατοικοὶ αὐτοὶ ἀφοῦ τὸν ἀφῆκατε ἀποστατεῖσθαι; Πῶς θὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους; — Ἀντὶ νὰ ἐφαρμόζωται οἱ νόμοι περὶ τὸ κατῶγι II — Τί θὰ γίνῃ ὁ Σουλτάνος. — Φόρος εἰς Αἰμπαρόβον. — Ὁ Ἀγᾶς Δουῖνον πόλεως. — Ἐξέτασις.

Ἐρετος τὸ Μονοπώλιον τοῦ καπνοῦ ἐξερίψωσαν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν πολλὰ καπνὰ, ἐξ ὧν οἱ πτωχοὶ καλλιεργηταὶ ἐπερίμενον ἡμέραν παρ' ἡμέραν νὰ ζήσωσι τὰς οἰκογενείας των, διότι, ὡς εἶνε γνωστὸν, πλὴν τοῦ καπνοῦ, ἄλλο εἰσόδημα δὲν ἔχου, καὶ ἐρετος θὰ κηλοπεράσωσι διότι ἀπὸ τούδε ἤρχισαν νὰ ζητῶσι σατακὶν (ἐλεημοσύνην), μάλιστα εἰς ὡς λέγεται ἐπῆρε τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἔφυγε κάτω εἰς τὸν Αὐλῶνα νὰ χορτάσῃ ψωμί. Ἐπὶ τοῦ σπουδαίου

ἐξεργάζωνται καὶ δὲν ἄφρασαν οὔτε ἡμίσησαν ἔχον
ἀκρόην καὶ τοὺς φυτὰργυροὺς ἐξεργάζωνται μὴ ἄγχι
καὶ ἔναυσταυθεῖαν κανέας.

Ἡ Δρόβηνη διεβίεσα τὰ δίκαια παράνομα
της εἰς τὴν Κυν)πολιν εἰς τὴν Α. Α. Μιγα-
λειότητα τὸν Σουλτάν. Ἀδελφὸν Χαμίτ Χαί,
τὸν μὴ ὄν φιλοδίκαιον καὶ εὐσταχυ-κτικώτατον
Ἄνακτα, καὶ μάλιστα ῥέτος ἡ Δρόβιαν ἐκτός
τοῦ κομποῦ, τὸν ὅπου παρανέμεως ἐξεργάζωνται
ὁ πᾶσιλλοι τῆς Ρετῆς, ἐκατοστράφισαν παν-
τελῶς καὶ τὰ ἀμύλια καὶ ἅλα τὰ φρούτα καὶ
δὲν θά δυνήθῃ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ εὐκολυθῇ
νὰ πληρώσῃ τοὺς βασιλικικοὺς φόρους, καὶ νὰ φά-
γῃ καὶ ψωμὶ διότι τὰ μόνον προϊόντα της κατ-
στράφησαν ἐντελῶς καὶ ἀπὸ τοῦδε οἱ ἀνὰ
ἤχρησαν νὰ κἀμῶνται τὸν πᾶσιλιν, καὶ ἄς εἴλῃ
εἰς τοῦτον Μιμούρης (πιπρωρτής), νὰ εἶν καὶ
ἐξακρωῶν τὴν πᾶσαν ἀλθιαν διὰ τὰ κατὰ
Δρόβηνως παρανομίους ἐξεργιζώθησαν, καὶ νὰ ἐξε-
ύση προσέτι διὰ οἱ καλλιεργητὰ πέντετος ἐδο-
δον εἰς τὴν ἀποθήκην καλὴν καπνὸν καὶ περ-
πλέον ἀπ' ὅτι ὠρεῖται ἕκαστος ἐπιτήδες διώας
οἱ Μιμούρης, διὰ νὰ βεργυκομῶσων οἱ καλ-
λιεργητὰ ἐβγανον τοὺς καλλιεργητὰς ἐλλειμα-
τίας, μάλιστα ἂν ὠρεῖται κανέας δέκα κοιλὰς τὸν
ἐβγανον ἐλλειμματίας ὅκτω κοιλὰς, ὥστε ἐκεί-
νους ὁ καλλιεργητῆς θά εἶδεν εἰς τὴν ἀποθήκην
ἀπὸ τὰ δέκα ὅπου ὠρεῖται κατὰ μόνον δύο εἰς
τοῦτο δυατὸν νὰ γίνῃ; διὰ τοῦτο ὁ τόπος μὲς
χρεῖται νὰ ἔλθῃ ἐπιτετρομμένους τις νὰ ἐξετάσῃ
κατὰ βάθος, διότι τοῦ πτωχῶν τὸν πᾶσιλιν
δὸν δίκαια καὶ ἂν ὦσι δὲν εἰσακούονται.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία διὰ ἡ Α. Α. Μιγα-
λειότης ὁ Σουλτάν. Ἀδελφὸν Χαμίτ θὶ ὥση
ἀκράσιον εἰς τὰ δίκαια καὶ σωτὰ τοῦ λαοῦ τὸν
πᾶσιλιν, νὰ ἀπεγμωθῇ ὁ ἀτυχὲς καλλιερ-
γητῆς τῆς καπνοκυτείας, ἐξ ἧς περιέμενε νὰ
ῥήσῃ καὶ νὰ πληρώσῃ τοὺς φόρους του. Τίσις
ἡ Δρόβιαν, ἥς τὸ μόνον προϊόν ἦτο ὁ καπνὸς
ἐξ οὗ ἐπερίμενον ὁ ἀτυχὲς κάτοικος νὰ ῥήσῃ τὴν
ἐκλογένειαν του καὶ νὰ πληρώσῃ καὶ τοὺς βασι-
λικικοὺς φόρους.

—Τὸ προπαρελθὸν Σάββατον 8 τριῶντος εἰς
Δυμψόχον συνήθη μέγα καυοῦρημα ἐντὸς
ἀφανεῖων τινῶν, ἐν ᾧ ἔπινον ὁ ριζὰ Μεζάνης καὶ
(Ἀρ)τρeron καὶ τὸ παιδί τοῦ Κασὴμ Ρούτσου
ἐπὶ δὲ Δυμψόχον, καὶ ἐνυχ)τοῦσαν διὰ προθυ-
μίας λημῶς ἐκατόν, ὅπου ὁ Ρ'ζας ἐφί-
ευστε τὸ παιδί τοῦ Κασὴμ Ρούτσου, εἰτα εἰ
συγγενεῖς τοῦ Ρούτσου ἐρόνυσαν τὸν Ρ'ζαν
Μεζάνην Ἀργυροκαστρίτην, τὸν ὅπου οἱ συγ-
γενεῖς ἔτρεξαν ἀπὸ Ἀργ)τρeron καὶ μάλιστα εἶχον
ῥάσιον εἰς Κολῆρσαν ῥαβδον διὰ οἱ συγγενεῖς
τοῦ Κασὴμ Ρούτσου εἶχον ἄπερσιν διὰ Τεπελί-
ν καὶ δὲ κάποιον χωρίδιον ἡ Κολώνια ὀνομαζέ-
μενον, τοὺς εἶχον καθὶ κατὶ μουλάρια, καὶ οἱ
Ἀργυροκαστρίται τοὺς ἐπερίμενον εἰς τὸ Γο-
ρλὶ μὲν ὡς ὡς δὸς ἀπὸ τὴν Κολώνιαν, καὶ ὁ
Ρ'ζας τὸ Γαρδίκι ἀπὸ τοῦ Ἀρ)τρeron, καὶ ἐρόνυσ-
σαν τοὺς δύο Δυμψόχονινοὺς ἐκ τῶν Ρ'ρυστῶν
ἐν Νταλῆν καὶ Νταλῆν τὴν Κυριακὴν
ρὶ 9 τρέχοντας, καὶ τὴν Δευτέραν 10 τρι-
κτικῶν ἀπὸ τοῦ δικαστήριον Ἀργυροκάστρου
καὶ ἐπιβάρησαν αὐτοὺς, μάλιστα ἐσθλὰ δὸν καὶ
αἱ Ἀρ)τρερτιν τὸν ὅπου ἐφωλῆσαν.

—Ἡ Α. Α. ἐκδοσιότης ὁ ἅγιος Δουνιουσῆκος κ.
οὐκὰς Πετρίδης ἀπὸ τὰ πᾶσι τοῦ Μαῖου δὸν ἀνε-
ῳρῆσαν ἐντευθὸν εὐρισκταί εἰστέ οἱ διὰ τῆς μῆρας
οὐκ ἐκδοσιότης ἐβράδον ἐκεῖ, διότι μένει ἀπὸ 2 καὶ 3
μῆρας εἰς ἐκαστον χωρίον, παρατηρεῖ πῶτον τοὺς
ρεῖς εἰς ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰ καθήκοντά των, θεω-
ρον παρατηρεῖ τοὺς λημῶς τὸν ἀκριβῶς καὶ κα-
μῶν, τὰ κτηματολόγια αὐτῶν κ.τ.λ. διορίζει ἐφοροπι-
κοὺς τῶν σχολῶν καὶ ἐκκλησιῶν, κανοῖζει τὰ ἐ-
δά τῶν μόνων καὶ τῶν ἄλλων καὶ τὸν πᾶσιλιν
κανοῖζει διὰ μισθὸν τὴν διαδοχικὴν εἰς ὅμης
κασῆριους, φιλοδονίους καὶ φιλακόλους, μὲ συμπερι-
ν καλὴν δέχεται ἐνδὲ ἐκάστον τὴν ἰδέαν κ. τ. λ.
—Δι' ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα ἀρραγισμῶς ἐτελλ-
σαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 16 τριῶντος καθ'
ἥσαν πάντες οἱ πολιταὶ καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ πᾶ-
σι. Ὁ διευθυντῆς κ. Κωνσταντίνος Σ. Λούτσης ὡ-
ρῆσε λόγον, δι' οὗ παρέστησε τὴν κατάστασιν τοῦ
ῥαγίου, τὴν ἀπαράμιλλον μέριμναν τῆς ἐφορείας
ἐν γένει τῆς Α. Α. Παναθεσσαλονίκης τὸν ἀρχιεπισκόπον
προποῖν οἰκόνειον κ. Παπὰ Χρῆστον, διὰ τὴν μέ-
ν, ἥν ἐπιδεικνύει ἡ Α. Α. Σεβασμιότης ὁ ἅγιος
ἡγουσῆκος. Εἶτα οἱ διδάσκαλοι κ. κ. Βασιλεῖος
καὶ καὶ Διηγητῆς Ἀντωνίου ἐκ τῶν ἡμερῶν πᾶσι

των μαθητῶν διαφόρους θύμονος κ.τ.λ. τὰ δὲ ἀπολύτως πρὸς ἐξέτασιν ἦσαν λίαν κολὰ.

— Ἐν Δελφῶν. Ἐν ἡμετέρῃ συρροῇ πλήθους πλείονος αὐσούσης τὴν Κυριακὴν 16 Ἰουλίου, ἐξέτασιν τῆς σχολῆς, ἡς οἱ διδάσκαλοι κ.κ. Σπυρίδης καὶ Βασίλειος Δελφῶν, ἐπράξαν ἐπιμελὲς καὶ δίκαιον, διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἐξετάσεις ἀπέβησαν πολλὰν τῶν ἄλλων ἐπὶν ὑπέρτερον. Ὁ διδάσκαλος Σπυρίδης Ροῦμης ἀπήγγειλε λόγον, δι' οὗ πᾶσι σέβει τοὺς ἑσώρους καὶ ἐν γένει τοὺς κατοικοῦν τὰς πόλιν διὰ τὴν πρὸς τὰ ἐκπαιδευτήρια ζηλῶν των.

— Ἐν Δροβιανῇ. Καὶ ἐνταῦθα ἐτελέσθη τὴν προπαρασκευαστικὴν Κυριακὴν 9 πρὶνόντος μηνὸς αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν ἁγίῳ Δημητρίῳ κειμένης εὐαγῆς Σχολῆς, δι' οὗ διευθυντὴς κ.κ. Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου ἀπήγγειλε διὰ γλώσσης καλλιπεύς λόγον, δι' οὗ ἐβόησε τὴν κατὰστον τῆς σχολῆς ταύτης χρηρίστησιν τῆς ἐφορείας καὶ ἐν γένει τοὺς καὶ διὰ τὴν προθυμίαν, οἵτινες πάντοτε καὶ παρὰ δυσκοιανίαν. Εἰτα ἐμμελῶς οἱ μαθηταὶ ἐψάλλον τὸν Ὑψιστον ἄμικτα. Ἐπίσης καὶ αἱ τοῦ Κοινοῦ διὸς Ζωοποιῶν Παρθενωγαγοίαι ἐξετάσεις ἐτελέσθησαν μετὰ μεγαλοπρεπέως τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν πρῶτον, καὶ ἡ συνηθροισθὴ κόσμος πολὺς, καὶ ὁ Διευθυντὴς δὲ Ὁικονομὸς Πάνος Περεὺς ἐποίησε τὴν συνήθη λέσχην, ἐμνημονεύσας πάντα τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ τούτων λασσοδετών, εὐεργετῶν κ.τ.λ. Ἡ αἱ μαθητὴν ἐψάλλον ὑπὸ τῇ ἡδυνῇ τῆς δεσποτικῆς κ. Παρακλήσεως Στ. Δρόσου ἀφαιρουθῶς θύμονος των γραμμάτων. Εἰτα ἡ αὐτὴ δεσποινὶς Παρακλήσις Στ. Δρόσου ἦτις ἐν τῇ συντάμῃ μὲν καὶ καλῶς ἐλογόρην αὐτῆς ἐβόησε τὴν μνημονικὴν τῶν κατοικοῦν καὶ τῆς ἐν Πάτρει Πίλει κειμένης Ἀδελφότητος κ.κ.λ. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἦσαν κολὰ, εὐχ μέγα ἵνα ἡ ἐν Πάτρει Πίλει αἰδουμένη Ἀδελφότης ποιστῇ τὸν διορισμὸν διδάσκαλων καὶ διδασκαλοισῶν ὅσον τὸ δυνατόν καίρως.

— Ἐν Δεσιγαστῇ. εἰ ἐξετάσεις τῆς κοινῆς ἐλπίδος Σχολῆς ἐτελέσθησαν τὴν Κυριακὴν 16 πρῆχης δι' οὗ διευθυντὴς κ. Σταυρος Δ. Τάτσης ἀπήγγειλε κατὰλήλον τῇ περιστάσει λόγον, δι' οὗ πᾶσι εὐεργετῶν τοὺς ἑσώρους, τοὺς κατοικοῦν καὶ τὴν Α. Παναγιώτη ἐκτετατοῦ Ὁικονομοῦ κ. Παπαῖ Ἰωάννην ἐπιστάτην τῆς κοινῆς ἐλπίδος τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου Μονῆς, ὅστις ἐκθέσει φρονέει οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς καλῆς κατὰστον τῆς Μονῆς ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς σχολῆς, ἥτις κείται καὶ διατηρεῖται πρὸς 5 ἐτὼν τῆς Μονῆς. Τῶν δὲ δημοτικῶν σχολείων αἱ ἐξετάσεις ἤρσαν τὴν 26 πρῆχ. ὡς διδάσκαλοι εἰσι κ.κ.σ. Μουζῆς καὶ Βασίλειος Μεγαλῶν. Ἐν γένει τῶν ἐξέτασεων τῆς δεσπότης ἦσαν λομπραὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ διευθυντῆς κ. Σταυρος Τάτσης εἰσιν ἀξιοὶ συνηγμένων.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΛΕΙΟΝ ΑΓΑΘΟΕΡΓΗΜΑ
καὶ ἀναποκρίσεις δι' Ἰωαννῶν

Περὶ τῇ γνωστῇ δωρεᾶς τοῦ ἐκ Πατρὸς τοῦ Ζαγυρίου κ. Ἀναγνωστοπούλου ἀνεκτὸν ἐνέλεος λέγονται ὑπὸ τῶν δι' Ἰωαννῶν γινώσκων εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπειροῦ» καὶ τοῦ «Ἀγώνος».

Ὁ μὲν ἐπιστέλλων πρὸς τὸν «Ἀγῶνα» τακρίνει τοὺς ὄρους τῆς πρὸς τοὺς Ἰωαννῶν δωρεᾶς τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου, ὡς ἀφαιρούμενος ἀπὸ τῶν ἐφόρων τῆς διοικήσεως τῆς Νομαρχίας Σχ.λ.ς καὶ ἐπιτρέποντας αὐτῇ τὸν γυμνασιόρχην καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις διοικήσιν ἐπιτροπείαν, ἀντικειμένους δὲ εἰς τὰς ἐκδοκὰς πρόνομία, καὶ δικαίαν ὑπολομὴν τὴν ἀπὸρριψιν τῆς δωρεᾶς, καίτοι ἐλπίματ' ἡ τῆς ἐφορείας ἡ μεταπειθεθὶ ὁ κ. Ἀναγνωστοπούλου πρὸς μεταβολὴν τῶν ὄρων, ὡς τε καὶ ὡς περατωθεῖς, κατὰ τὰ διατάγματα ἐν Ἰωαννίνοις, ὅπ' ἀνθρώπων ἴδιον καὶ συμφέρητα ὁ ραπευδόντων.

Ὁ δὲ εἰς τὴν «Φωνὴν» τῆς «Ἡπειροῦ» φασ, πᾶν τοῦναντίον, ἐπαινεῖ μὲν καὶ ἐξομολογεῖ τὸν τρόπον τῆς τοῦ Ἀναγνωστοπούλου δωρεᾶς, εὐρίσκει ἐν αὐτῇ τὴν εὐαγὴν πρὸς τῆς ἀνυψώσεως τῆς Σχολῆς, ἀδυνατούντων τοῦτο τῶν ἐκαστοτῶ ἐφόρων, εὖς σφίρα αἰετὰ ἐπὶ τῇ δεινῇ καταπτώσει τῆς Σχολῆς καταγυγῶν καὶ σκοπὸν τῆς ἀπορρίψεως δωρεᾶς τὴν τήρησιν ἐν τῇ Σχολῇ πρὸς ὁποῖον νοεῖται. Ὅπως δὲ καὶ ὅποιας κατηγορίας ποιεῖται κατὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ διοικήσεως τῶν, ἐκεῖ δὲ βουλόμενος δύναται νὰ ἴδῃ.

Τώρα λοιπὸν εἰς τίνα ἐκ τῶν δύο ἀνταγώνιστων πρέπει νὰ πιστεύῃ τις; Ἄλλ' ὁρθὸν εἶναι κατὰ τὴν στοιχειώδη λογικὴν ὑπάρχει πρὸς τὴν σωφρονα περὶ τὸ πρᾶγματος κρῖσιν νὰ γένηται πρὸς πρῶτον ἐπ' ἀκριβείας αὐτοὺς τοὺς ὄρους τῆς δωρεᾶς τοῦ εὐεργετῆ, καὶ οὐχὶ ὡς ἱστοροῦντες.

κρυπτηριασμένοι ἐπίτρεδες ἢ κατὰ τύχην ἀνακοινοῦνται καὶ ἐξαγγέλλονται, ὑπὸ δὲ τῶν ἀντοποκρίτων παντοίων κατὰ τὴν συμπάθειαν ἢ ἀντιπάθειαν ἢ τὸ συμφέρον ἐπιστρέλλονται. Ἐπειτα ὁμοίως ὁρθὸν φαίνεται να ζήτηθῃ ἀπαῶς ἐν τίνι περιπτώσει πληροῦται ὁ σκοπὸς τῶν ἀγαθοεργῶν ματος, ἵηουν ἡ ἐπίδοσις καὶ ἀκμὴ τῆς Ζ. Σχολῆς πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἀπάσης τῆς Ἡπείρου, ποῖος ἐν τῶν δύο ἐν μὲν τῇ ἀποδοχῇ τῆς ὠφείας ὑπὸ τῆς ἱερείας, ἐκαστοῦθεος ἐν διοική τῆς Σχολῆς, ὅπως ἀπὸ ἱκανοῦ ἤξη χρόνου διοικεσὺν τὴν ἐκλεγμένην, ὡς ἐκλεγεται, διὰ τῆς πάντοτε ἡμετέρας συναλλαγῆς, ἢ ἐν τῇ ἀνυψώσει τῆς Ζ. Σχολῆς, μεταβαλλομένης μὲν τῆς διοικητικῆς, αὐθρομένης δὲ καὶ τῆς φιλοτιμίας τῶν ὁφρων, ἡ τρίτον, ἀποκρουσθέντος τούτου, ἐν ἱερείᾳ νέου γυναισίου, ἐλευθερίας μὲν παντῶν πασιν ἀπὸ ἐκλογικῆς συναλλαγῆς διοικουμένου ἰδρυμένου ἐξ ἡ ἐν Ἰωαννίνοις ἢ ἐν Κονίστῃ ἐν Δελβίῳ ἢ ἄλλῳχού τῆς Ἡπείρου, ὅπου δὲ ἐγκριθῇ λυσιστελέστερον πρὸς τὸ εὐρύτερον Ἡπειρωτικὸν συμφέρον, ὥστε δύο γυναισίου ἔχῃ καὶ ἡ Ἡπείρος, πέντε μὲν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἑξήσῃ, πέντε δὲ τῆς ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ Ἰωνίας, ἐν Κυδωνίᾳ καὶ Λεσόῳ καὶ Χίῳ καὶ Σάμῳ καὶ Σάμῳ. Καὶ κατὰ μὲν τὴν δευτέραν περιπτώσιν ἡ μὲν Ζ. Σχολὴ προάγεται ὡς πανηπειρωτικὸν ἱερῆμα, τῇ δὲ τῶν Ἰωαννίνων κοινότητι ἰδίᾳ πολλὴ ὠφέλεια γίνεται βελτιουμένων τῶν τῶν οὐχὶ καλῶς ἔχοντων οἰκονομικῶν αὐτῆς διὰ τοῦτο δὲ, ὡς γινώσκουσι, καὶ ταύτην προέκρινεν ὁ ευεργέτης. Τὴν δὲ τρίτην ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς δευτέρας, ὡς πάντες γινώσκουσιν ἐργαίνει, οὐχὶ κακῇ πρὸς τὴν διην Ἡπείρου καὶ ταύτην ὁμοιοποιουμένην ὕσαν. Τὴν δὲ πρῶτην ἀποκρίνει χάριν αὐτῆς τῆς Ζ. Σχολῆς καὶ τῆς Ἡπειρωτικῆς νεότητος διότι πείρμαχῇ, ὡς ἐλέγαν, εἰδοῦσεν αὐτὸν περὶ τούτου. Αὐτὸς ὁ ἴδιος τῆς θαυμαστῆς προόδου καὶ εὐδοκίμιας τῆς ἐν Βοστώνῃ Σχολῆς τῶν Τυρῶν αἰτεῖται οὐδὲν ἄλλο νομίζει ἢ οὐτὶ ἐπετρέψατο ὑπὸ τῆς ἐκεί ἑορταίας ἐὰν δὲ βλοῦν ἀπόλυτος καὶ ἀνεξάρτητος διοικήσις τῆς Σχολῆς, ὥστε αὐτὸς νὰ διορῇ καὶ παύη τοὺς ἐν αὐτῇ διδόνοντες περὶ τοὺς 60 ὅτις, τῆς ἑορταίας ὑψηλοτέρων τινά τιμητικὴν ἐξουσίαν καὶ ἐποπτείαν ἔχουσιν. Τοῦτο δὲ νομίζει ἀσφαλτικὸν ὅσον πρὸς εὐδοκίμειαν τοῦ χορηγῶντος ὁμοῦ ὡς αὐτοῦ γυναισίου, ἐν ἔχει δὲ ἐμπιστοσύνην οὐχὶ πρὸς τὰ πρόσωπα αὐτά, τὰ τὸ κοινὸν τῶν Ἰωαννίνων διοικούντων, ὡς κακὸς ἐννοήσας ἡ μαθὼν γράφει ὁ εἰς τὸν «Ἀγῶνα» ἐπιστέλλων, ἀλλ' εἰς τὸν τρόπον τὸν ἐκλογικὸν καὶ διοικητικόν, μὴ ἐπιτρέποντα ἐλευθερίαν καὶ δόξαν πρὸς διόρθωσιν καὶ βελτίωσιν τῆς Ζ. Σχολῆς. Εἰς αὐτὸ δὲ διὰ τῶν γινώσκοντων ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου οὐχὶ μόνον ἡ Ζ. Σχολή, ἀλλὰ πολλὰ ἄλλα ἐν τῇ ἐξωτερικῇ γυναισίᾳ σπουδαῖα νοσοῦσι διὰ τὴν ἐν μιᾷ τῶν ἐνστάθῃ ἀρχαίων καὶ τῇ ἐκλογικῇ συναλλαγῇ τῶν ὁφρων. Ὁ δὲ κ. Ἀναγνωστοπούλου, ὡς γνωρίζομεν, ἡμεῖς, τὴν ὑποτιτούμεν ὅπως χορηγῶν, θεωρεῖ ματαιολογίαν οὐδὲνα ἡ ἐλάχιστον καρπὸν μέλλουσαν νὰ φέρῃ ἀφ' οὗ τῶν Ζωσιμαίων αὐτὸν βασιλικὴν χορηγίαν οὐδὲν ἡ ἐλάχιστα τῶν συμβαλλεται κατὰ τὸ κρατήσαν διοικητικὸν σύστημα εἰς τὸν ὑψηλὸν τῆς Ζ. Σχολῆς σκοπὸν, ἵδῃ μάλιστα ἐκδοσὶν ἀποριμένων τινῶν οἰκῶν. Τοσούτου δὲ βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον γνώμην περὶ τούτου ἐξ ἰδίας πείρας ὁ ἀσκητῆς μαρτυρεῖ, οὐδὲμὴ ἀνάγκην εἶχε νὰ παραστήσῃ ὑπὸ τὸ ας, οὐδὲν συμβαίνει πᾶσις ὁμοίως ὁ Παπαγγῆνοι νὰ εἶναι εὐδαίμων καὶ εὐπαγέστετος καὶ μάλιστα ἀνὴρ λογιώτατος καὶ εὐφρόνιστος καὶ ἐπὶ ἐν τῇ θέρμῃ καὶ τῇ πυρὶ τοῦ Ἀγγλοσαξωνικοῦ βλοῦ ὅσον βέντες καὶ τριβέντες, οὗς ἐν ἐννοεῖ ὅτι δεινὸν ἱερεῖον ὁ εὐπλάγνους ὑπολαμβάνων καὶ κηρύττων.

Ἰωαννίνας συμβάσεις, ἵνα ἐν ἀκρίβει γινώσκων τὰ πραγματῶν κρίνη περὶ τοῦ τῆς προτίσεως τοῦ θαυροῦ καὶ τῆς ὀρθότητος ἢ πλημελείας τῆς γνώμης αὐτοῦ ἀπὸ πρὸς τοὺς θρόνους τῆς πρὸς τοὺς Ἰωαννίνας συμβάσεις, μὴ δὲ ἀποπλατάνεται πρότερον διὰ παντίων ἀνταποκρίσεων, ἐκ διαφόρων συμφερόντων ἢ παθόντων ἐμπνεομένων, ἢ καὶ ὑπὸ τῶν λόγων ἢ προσφάσεων τῆς παρὰ τῶν ἐφόρων ἀποκρούσεως τῆς δορυρεῖ· οὕτως ὅθριν εἶναι πάντους καὶ πανταχοῦ τὸ «*ὡ*» ὁλην δικασθε, πρὶν ἂν ἀφροῖν μύθον ἀκούσης». «Οἱ δὲ μάλιστα ἀπ. θανα εἶναι τὰ τῶν ἀνταποκρίσεων φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ γελοιοτάτου ἐκείνου, ὅτι ὄθεν οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως ἀντίκεινται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν πρόνομια (1), ὥς εἰ δ' ὠαρτηρ ᾗν διοικήματα τίς ἐκεῖ ἀρχὴ ἐπεμβαίνουσα παρα τὰ πρόνομια εἰς τὴν τῶν σχολείων διοίκησιν καὶ ἐπιβουλευούσα τῇ κατὰ ταῦτα ἐλευθέρᾳ αὐτῶν ἐνεργείᾳ, ἐν φ' πάντες γινώσκομεν εἶναι τὰ πρόνομια τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅπλα ἀμυντικά ἐναντίον τῶν ἐκεῖ ἐγγχωρίων ἀρχῶν, οὐχὶ δ' ἐναντίον τῶν χερσὶν τῆς ἐκπαίδευσως ὑπὸ ἐθνικῶν εὐεργετῶν, προτεταμένον περιορισμῶν.

Πανεγγήνης.

ΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Τὸ πρακτοριεὸν Ρεύτερ πληρεῖται ἐκ Βάσιγκτων, διὰ τηλεγράφημα, ἡμιστοιήμου πηγῆς ἐκ Τιέν—Τοῖν πρὸς τὴν κυβερνήσαν τὸν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀνήγγειλε τὰ ἐξῆς σπουδαίω-τάτα. Ἡ ἀναμενόμενη μάχη μεταδὴ τῶν Κινέζων τῶν ἀποκουθέντων ἐν Τιέν Τιέν, ἐνισχυθέντων ἐν Τιέν Τοῖν, ἐνισχυθέντων καὶ διὰ τῶν απευστάνων εἰς βορειῶν τῶν τρακοντακισηγίων Μπόρες καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν στρατευμάτων συνεκροτήθη ἐπὶ τέλους πρὸ δύο ἡμέρων διαρκέσασα ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Τὴν πλειονότητα ἐκ τῶν Εὐρωπαίων ἀπετέλουν Ρώσοι καὶ Ἰάπωνες. Ἡ μάχη ὑπῆρξε αἱματηροτάτη, ἀπέληξε δὲ ἐπὶ τέλους ὑπὲρ τῶν Εὐρωπαίων. Αἱ ἀπώλειαι ὅμως ἐκατέρωθεν ὑπῆρξαν μέγισται, Εἰς χιλιάδας διακοσμοῦ ἀνθρώπων οἱ νεκροὶ καὶ τραυματίαι, εἰς δὲ οὐτοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον Ρώσοι καὶ Κινεῖσαι.

— Οἱ «Καίρει» πληροφοροῦνται ἐπιστομῶς ἐκ Τιέν Τοῖν διὰ τὴν διοικήσιν τῶν διεθνῶν στρατευμάτων ἀποφάσαν ἐν συμβουλῇ καὶ ἀναβάθην τὴν κατὰ τοῦ Πεκίνου σκοπομένην ἐπίλασιν. Λόγος τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἶνε τὸ ἀνεπαρκές τῶν σημερινῶν διαβεβαιώσεων στρατιωτικῶν ἐνδυνάμων καὶ ὅ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου φόβος μὴ καταστροφῇ ὑπὸ τοῦ ἀσχυρήτους πολυαριθμοῦ στρατοῦ τῆ ἐκπεμφθεσμῆν ἐπίλας. Ἡ ἀναβλήθεισα ὅμως ἐπίλασις δὲ πραγματοποιηθῇ ἅμα τῇ αἰδέσει τῶν ἀναμενόμενων μεγάλων Ρωσσικοποικικῶν ἐπικυορίων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀγγέλονται ἐκ Κω) τόλειος διὰ ἀπὸ μιᾶς περικύρου ἐδομάδος ἡ ἀστυνομία εὐρίσκειται εἰς δραστηρίαν κίνησιν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν διοργανιστῶν ἀποκαλυφθεῖς συνωμοσίας, διὰ τῆς ὧποιος ἐπιδιώκετο διὰ βιαστικῶν μέσων ἡ ἀνατροπὴ τῶν καθίστατων. Τὸ κίνημα τοῦτο φαίνεται διὰ εἶχεν ἀποφασισθῇ διὰ τὴν παρεσκευαστῇ τῆς 12ης Ἀυγουστοῦ, οἱ ὑπάλληλοι όμως τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ὑποπεισθησαν ἃν τε κταίνόμενα καὶ ἐληλύθωσαν ἐκτακτὰ μέτρα τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἥτις εἶνε ἡ ἑορτὴ τῆς εἰς τὸν θ.θόνον ἀναρρήσεως τοῦ Σουλτάνου καθ' ἣ συμπεπληκται καὶ ἡ εικοσιπενταετηρίη αὐτοῦ. Αἱ βράνειαί τῆς ἀστυνομίας ἐσφράγησαν ἐπὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προκρίτων Ἀλβανῶν καὶ τῶν Ἀρμενίων. Ἐφαλάσθησαν τινες, ἐπὶ τὰ ἐξ ἧς δὲ τῶν ἄλλων ἐτίθησαν κατάσκοποι. Διὰ ἐνδυνάθωσαν περιεσσεύει ἀσφαλῆς λεπτομέρειαι περὶ τῆς συμμαχίας ταύτης.

— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται διὰ τὴν προΐαν τῆς Παρασκευῆς διενεχθῆναι πρὸς τὸν πρεσβευτὴν καὶ ἐπιτετραμμένοις πασῶν τῶν ἐπικρατούντων ἐπισκόπων ἐγκύκλιος τῆς Υψηλῆς Πύ-

ΔΙΑ ΣΤΡΙΑΔΟΣ ὅσοι ταξιδεύετε διὰ Σαγγαρίου
 νὰ ἀποτείνεσθε πάντοτε πρὸς τὸν ἀγωγιάτην Ζεῦν
 τιμωτάτων, ἀσφαλιστάτων, περικουητικώτατων,
 μενὸν νὰ σᾶς μεταφέρει ἀσφαλῶς ὅπου ἤθελε. ὅτι
 σκαυροὺς ὁλοκλήρους μεταφέρει μὲ παρορμώδη
 τῆτα ὁ ΖΕΥΣ ΝΕΑΨΕ.